

KRISTUS DEBESU SVĒTNĪCĀ

Sabata pēcpusdienai

NEDĒĻAS PĒTĪJUMIEM:

Rom. 8:3, Jāņa 1:29, Atkl. 5:12, Ebr. 7:1–28, 9:11–15, 3. Moz. 16:13, Ebr. 9:20–23.

ATMIŅAS PANTS:

“Tādēļ arī Dievs Viņu paaugstināja un dāvāja Viņam vārdu, kas ir pāri visiem vārdiem, lai Jēzus vārdā visi mestos ceļos – kas debesīs, kas virs zemes un zem zemes.” (Fil. 2:9, 10)

Runājot par Jēzu Debesu svētnīcā, Vēstule ebrejiem saka: “...kur Jēzus par mums iegāja pirmais, uz mūžiem tapdams par augsto priesteri pēc Melhisedeka kārtas” (Ebr. 6:20). Raksti, īpaši Jaunā Derība, skaidri runā par Kristus kā mūsu Augstā Priestera lomu Debesu svētnīcā – lomu, ko Viņš ir uzņēmis pēc tam, kad Viņš bija pabeidzis savu darbu kā mūsu upuris šeit, virs zemes (sk. Ebr. 10:12).

Šajā nedēļā mēs pētīsim Kristus kalpošanu Debesu svētnīcā. Viņa starpnieciskais darbs ir tik svarīgs, lai Viņa ļaudis sagatavotos un būtu gatavi gala laikam. Tāpēc mums ir dots šis svarīgais brīdinājums: “Dieva ļaudīm vajadzētu skaidri saprast patiesības par svētnīcu un izmeklēšanas tiesu. Katram personīgi nepieciešams iepazīties ar mūsu Augstā Priestera stāvokli un darbu. Citādi neviens nespēs rīkoties ticībā, kas šai laikā tik ļoti vajadzīga, nedz ieņemt vietu, kuru Dievs viņam paredzējis.” (Elena Vaita “Lielā cīņa” 488. lpp.)

Ko Kristus dara mūsu labā Debesu svētnīcā un kāpēc to mums ir tik svarīgi saprast, īpaši pēdējās dienās?

Lūdzu, iepazīsties ar šīs nedēļas tēmu, lai sagatavotos Bībeles izpētei 5. maijā.

Lielākais upuris

Kristus vislielākā upura pētīšana ļoti palīdz ticīgajiem sagatavoties gala laikam. Cilvēki bieži skatās uz mērķi savā priekšā, un tas ir saprotami. Bet ir arī labi izprast mērķi, kas ir jau aiz muguras. Runa ir par Golgātu. Mērķis, ko mūsu labā ir aizsniedzis Jēzus, ir neatsaucams, galējs un tas dod mums pārliecību arī par priekšā esošo mērķi.

Izlasi Rom. 8:3, 1. Tim. 1:17, 6:16, 1. Kor. 15:53. Kāpēc Dievs sūtīja pasaulē savu Dēlu? _____

Dievs sūtīja Kristu kā upuri par grēkiem, lai iznīcinātu grēku miesā. Ko tas nozīmē? Kristus kā nemirstīga būtne nevarēja mirt. Tāpēc Kungs kļuva par cilvēku, uzņemdamies mūsu mirstību uz sevi, lai Viņš varētu nomirt mūsu vietā.

Lai gan Jēzus bija dievišķs un Dievs pēc savas būtības, Viņš kļuva "cilvēkiem līdzīgs" un pazemoja sevi, "kļūdamas paklausīgs līdz nāvei" pie krusta (Fil. 2:6–8). Tādā veidā, par ko zina tikai Dievs, Kristus dievišķums nenomira, kad Jēzus nomira pie krusta. Kaut kādā veidā, kas sniedzas tālāk par cilvēka saprašanu, Jēzus dievišķums palika nemainīgs, atrodoties deviņus mēnešus mātes miesās un kapā pavadītajās dienās, un Jēzus nekad neizmantoja to, lai palīdzētu savai cilvēcībai savas dzīves un kalpošanas laikā.

Izlasi Lūk. 9:22. Ko tas mums stāsta par to, ka Kristus nāve bija iepriekš nolikta? _____

Kristus piedzima, lai nomirtu. Mēs varam iedomāties, ka nekad mūžībā nav bijis tāda brīža, kad Viņš būtu bijis brīvs no domām par izsmiešanu, pēršanu, sitieniem un sirdi plosošo krustā sišanu, ko Viņš piedzīvos. Tā ir nesalīdzināma mīlestība, par kādu nekad iepriekš nav liecināts un kas nav pilnībā saprasta.

Ko mēs varam darīt, piedzīvojot šāda veida mīlestību, ja ne nokrist ceļos un pielūgt ticībā un paklausībā? Ko krusta realitāte stāsta mums par cilvēka nopelni bezvērtīgumu? _____

Dieva Jērs

Izlasi Jāņa 1:29, Atkl. 5:12, 13:8. Kāds tēls visiem šiem pantiem ir kopīgs un kas šajā tēlā ir tik svarīgs, lai palīdzētu mums saprast glābšanas plānu? _____

Nosaucot Jēzu par “Dieva Jēru”, Jānis Kristītājs nekļūdīgi norāda uz svētnīcu. Pat vēl tiešāk, viņš norāda uz Kristus nāvi par grēkiem kā uz vienīgo piepildījumu visiem jēriem (un citiem dzīvniekiem upurēšanai ebreju svētnīcas rituālā), kas jebkad ir nokauti kā upuri par grēkiem. Patiešām, visi četri evaņģēliji, lai arī cik dažādi tie var šķist, galu galā stāsta par to, ko Jēzus darīja kā Dieva Jērs, kas nes pasaules grēkus.

Bet Jēzus stāsts un Viņa darbs mūsu glābšanas labā nebeidzas ar evaņģēlijiem, pat ne ar Viņa nāvi un augšāmcelšanos.

No paša sākuma Vēstule ebrejiem aizskar tēmu par Kristu kā Augsto Priesteri Debesu svētnīcā pēc Viņa kā upura Jēra darba. No pirmās reizes, kad Viņš ir pieminēts šajā lomā pēc krusta (Ebr. 1:3), turpmākajās grāmatas nodaļās par Jēzu ir runāts kā par Augsto Priesteri. Viņa darba apraksts Debesu svētnīcā līdz sīkākajai detaļai ir atrodams Ebr. 7:1–28.

Izlasi Ebr. 7:1–28. Ko autors šeit stāsta par Jēzu? _____

Lai gan šie panti ir tik dziļi, tik bagāti, tie būtībā pasaka, ka Jēzus Kristus ir labāks priesteris nekā priesteri no Ārona cilts laicīgajā svētnīcas kalpošanā. Bet tagad, laicīgas priesterības vietā zemes svētnīcā, mums ir Debesu Augstais Priesteris, kas kalpo mūsu labā Debesu svētnīcā. Tātad, pievēršot savas acis Jēzum tagad, mēs varam pievērsties Viņam kā mūsu Augstajam Priesterim Debesu svētnīcā.

Mūsu Augstais Priesteris

Izlasi Ebr. 7:24–27, 8:6. Kāda liela cerība mums ir dota šajos pantos? _____

Kristus spēj glābt pilnībā, pateicoties vairākām rakstura īpašībām, kādas nebija nevienam citam priesterim. Viņš ir Dievs, kura varā ir piedot grēkus. Viņa priesterība ir ilgstoša. Kristīgās ēras laikā Viņš visu laiku aizlūdz par saviem ļaudīm ar tādu pašu mīlošu līdzjūtību kā tad, kad Viņš dziedināja slimos un mierināja vientuļos. Viņš ir arī cilvēks, bet piedzima bezgrēcīgs un tāds arī palika. Kā bezgrēcīgais Viņš nomira zem visas cilvēces grēku smaguma.

Šie panti arī parāda, ka Kristus upuris bija reizi par visām reizēm. Tam bija jānotiek tikai vienu reizi, un ar to pietika, lai nodrošinātu glābšanu ikvienam.

Galu galā, pārdomājot, kas bija Tas, kas nomira pie krusta, vai šāds upuris varēja nebūt pietiekams ikvienam cilvēkam?

Izlasi Ebr. 9:11–15. Ko Kristus ieguva mums, pateicoties savai nāvei un tagad savai kalpošanai Debesīs? _____

Ebr. 9:12 teikts, ka Kristus “ieguva mūžīgu izpirkšanu”. Grieķu vārds, kas tulkots kā “izpiršana”, nozīmē arī “glābšana”, “atbrīvošana” un “atlaišana”. Tas ir tas pats vārds, kas izmantots Lūk. 1:68, kad Zaharja paziņo, ka Dievs ir “apmeklējis un izglābis savu tautu” (NKJV). Atsauce uz Kristus asinīm, kas ir vienīgais pietiekamais upuris, nozīmē, ka tas bija Kristus kā upura Jērs, kas atnesa šo glābšanu, šo atbrīvošanu. Lieliskā evaņģēlija vēsts ir tā, ka Kristus to ir ieguvis nevis Sev, bet mums, un ka tas kļūst iedarbīgs visiem, kas pieņem Kristus upuri viņu labā.

Pakavējieties pie domas, ka Kristus mums ir “iegūvis” “mūžīgo glābšanu” un tikai pēc tam, kad Viņš to ir paveicis, Viņš ir iegājis Debesu svētnīcā, lai darītu savu darbu mūsu labā. Kādu cerību tas mums piedāvā attiecībā uz to, ko Kristus ir izdarījis mūsu labā Debesu svētnīcā? _____

Mūsu Starpnieks

Lai gan grēks ir inesis baisu atšķirtību starp Dievu un cilvēci, pateicoties Kristus upura nāvei, mēs kā cilvēki tiekam nesti pie Dieva un varam turpināt pie Viņa nākt. Sk. Ef. 2:18, 1. Pēt. 3:18.

“Tā mums ir stiprs un drošs dvēseles enkurs, kas sniedzas dziļi iekšā aiz priekškara, kur Jēzus par mums iegāja pirmais, uz mūžiem tapdams par augsto priesteri pēc Melhisedeka kārtas” (Ebr. 6:19, 20). Ko Jēzus ir izdarījis mūsu labā saskaņā ar šiem pantiem? _____

Izlasi Ebr. 9:24 Ko šis pants mums saka par to, ko ietver Kristus darbs? _____

Jēzus ir priekšgājējs, kas mūsu dēļ iegājis kā mūsu Pārstāvis Debesu svētnīcā, pašā Dieva klātbūtnē. Tas ir, Jēzus stāv Tēva priekšā, kalpodams ar sava izlīgšanas darba nopelniem, “mūžīgo glābšanu”, ko Viņš ir ieguvis mūsu labā.

Jā, kad mēs pieņemām Jēzu, mūsu grēki tika piedoti, un mēs stāvējām Dieva priekšā, saņēmuši piedošanu un šķīstīti. Bet fakts paliek, ka pat pēc tam, kad mēs esam kļuvuši kristieši, mēs reizēm vēl joprojām grēkojam, neskatoties uz visiem brīnišķīgajiem uzvaras apsolījumiem. Šādos gadījumos Jēzus aizlūdz kā mūsu Augstais Priesteris Debesīs. Viņš pārstāv nožēlojošu grēcinieku, piesenot nevis mūsu nopelnus (jo mums tādu nav), bet savus nopelnus Tēva priekšā. “Tādēļ Viņš arī var pilnīgi izglābt tos, kas caur Viņu nāk pie Dieva, jo Viņš vienmēr ir dzīvs, lai par tiem iestātos” (Ebr. 7:25).

Vai gan jaunpiedzimis kristietis neizjūt pastāvīgi savu vajadzību pēc Kristus nepārtrauktās žēlastības? Tas ir, neskatoties uz jauno dzīvi, kas mums ir Jēzū, neskatoties uz brīnišķīgajām izmaiņām mūsu pastāvēšanā, kurš gan neaptver savu pastāvīgo vajadzību pēc piedošanas? Kāpēc tad zināšanas par Kristu kā par mūsu Augsto Priesteri ir mums tik dārgas? _____

Izlīguma diena

Vēstule ebrejiem māca, ka kalpošana ebreju zemes svētnīcā bija kā paraugs Debesu svētnīcai, kur Kristus iegāja un uzsāka savu kalpošanu kā mūsu Augstais Priesteris. Kalpošana zemes svētnīcā, tās divos nodalījumos ar visiem upuriem un šķīstīšanas rituāliem, bija “tikai atspulgs un ēna Debesu kalpošanai, kā tas tika atklāts Mozum, kad viņš bija gatavs uzslīet derības telti” (Ebr. 8:5).

Kā zemes svētnīcas rituāli iekļāva kalpošanu divos nodalījumos – svētajā vietā un vissvētākajā –, tieši tāpat notiek Kristus kalpošana Debesu svētnīcā. Zemes svētnīcā tiesa notika Izlīguma (jeb Salīdzināšanas – tulk. piez.) dienā, kuras rezultāts bija svētnīcas šķīstīšana, kā tā ir atklāta 3. Moz. 16. nodaļā. Šī ir tā viena reize gadā, kad augstais priesteris iegāja otrajā nodalījumā, vissvētākajā vietā (3. Moz. 16:12–14), lai darītu šķīstīšanas un izlīgšanas darbu tautas labā.

Izlasi Ebr. 9:20–23. Kam ir jātiek šķīstītam un tīrītam, un kāpēc šī ir skaidra norāde uz Kristus Izlīguma dienas kalpošanu? _____

Zinātniekus ir pārsteidzis apgalvojums, ka Debesu svētnīca pati par sevi ir jātīra jeb “jāšķīsta”. Tomēr, ja mēs to saprotam kā norādi uz Izlīguma dienu, problēmas izgaist. Ebr. 9:23 norāda, ka darbs, ko Kristus dara Debesu svētnīcā, ir patiesa izteiksme tam, ko zemes augstais priesteris darīja ikgadējā Izlīguma dienas kalpošanā Israēla svētnīcā. Zemes priesteris kalpošana, šķīstot zemes svētnīcu, ir ēna darbam, ko Kristus darīs kādu dienu Debesu svētnīcā. Pants nepasaka, ka šī Debesu svētnīcas šķīstīšana notiek uzreiz pēc Kristus debesbraukšanas. Pētot Daniēla grāmatu, mēs varam redzēt, ka šī kalpošanas fāze sākās 1844. gadā. Kā kristiešiem, kas piedzīvojam pēdējās dienas, mums ir jāsaprot laika svinīgums, kurā dzīvojam, bet jābūt drošiem pārliecībā par to, ko Kristus ir izdarījis mūsu labā pagātnē un ko Viņš dara mūsu labā tagad Debesu svētnīcas vissvētākajā vietā.

Pirmā eņģeļa vēsts pasludina: “Bīstieties Dieva un slavējiet Viņu, jo Viņa tiesas stunda ir klāt, pielūdziet to, kas radījis debesis un zemi, jūru un ūdens avotus!” (Atkl. 14:7). Tiesas realitāte norāda uz gala tuvumu. Kā šī realitāte var ietekmēt to, kā mēs dzīvojam? _____

TĀLĀKIEM PĒTĪJUMIEM:

Vēstule ebrejiem norāda uz zemes svētnīcu kā uz paraugu tam, ko Kristus darīs mūsu labā virs zemes kā mūsu upuris un Debesīs kā mūsu Augstais Priesteris. Israēliešu svētnīca vienmēr bija domāta kā līdzība evaņģēlijam. Tai bija jā māca jūdiem glābšanas plāns, kas ietvēra upuri, starpniecību, tiesu un grēka galējo izbeigšanu. Toties Daniēla grāmata pievieno vairāk gaismas, palīdzot lasītājiem saprast apokaliptisko (gala laika) dimensiju Kristus noslēdzošajā darbā Debesu svētnīcā. “Uzsverot šķīstīšanu, tiesu un attaisnošanu, apokaliptiskās Daniēla vīzijas projicē Izlīguma dienas līdzību līdz pat zemes vēstures galam. Šķīstīšana ir tiešā veidā saistīta ar Debesu svētnīcu un ar Mesijas kā ķēniņa un priestera darbu. Vīzijas ievada laika elementu, padarot lasītājam iespējamu identificēt specifisku brīdi glābšanas vēsturē, kad Mesija sāka savu pēdējās šķīstīšanas, tiesas un attaisnošanas darbu Debesu Dieva mājvietā.” (Handbook of Seventh-day Adventist Theology (Hagerstown, Md.: Review and Herald Publishing Association 2000) 394. lpp.)

JAUTĀJUMI PĀRRUNĀM:

1. Izlasiet šo E. Vaitas citātu: “Kā senatnē ļaužu grēkus ticībā uzlika grēku upurim un ar tā asinīm simboliski ienesa zemes svētnīcā, tā jaunajā derībā savus pārkāpumus nožēlojošo ļaužu grēkus ticībā uzliek Kristum un patiesi ienes Debesu svētnīcā. Un kā zemes lietu simboliskā šķīstīšana notika, iznesot grēkus, kas bija aptraipījuši svēto vietu, tā arī jānotiek Debesu lietu patiesajai šķīstīšanai, iznesot vai izdzēšot tur ierakstītos grēkus. Bet pirms tam vēl jāizdara grāmatās ierakstīto pārskatu pārbaude, lai noteiktu, kuri cilvēki, nožēlojot grēkus un ticot Kristum, ir ieguvuši tiesības saņemt Viņa izlīguma darba sniegtos labumus.” (“Lielā cīņa” 421., 422. lpp.) Kas, kā viņa raksta, ir divas lietas, kas atklāj “Viņa izlīguma darba sniegtos labumus”? Kāpēc Dieva ļaudīm ir svarīga izpratne par tām, īpaši pēdējo dienu pārbaudījumos?

2. Izlasi 3. Moz. 16:15, 16. Kāda nozīme ir asinīm? Ko ainoja asinis? Kāpēc asinis bija tik svarīgas Izlīguma dienas rituālā toreiz un ko tie mums nozīmē tagad?